

Ter herinnering aan Voorzitter Theo Luykx

Het angstige, onuitgesproken vermoeden hebben we plots voelen stollen tot ijzige zekerheid. We hadden nochtans zo gehoopt, toen Professor Dr. Theo Luykx in het voorjaar vol moed zijn voorzitterschap weer had opgenomen. Doch de avond was nabij...

In al die jaren welke hij actief aan ons Instituut meebouwde, aanvankelijk als voorzitter van de Wetenschappelijke Raad en als lid van de Raad van Beheer, nadien als Voorzitter, heeft hij in alle eenvoud, in alles wat hij deed, getuigenis gebracht van zijn professorale ernst en onkreukbaarheid, en liet hij ons delen in zijn aanstekelige goedheid en optimisme.

Dit alles maakt dat het verlies niet alleen te meten is aan de beleids-oogmerken die hij als voorzitter wilde realiseren, noch aan de werken die hij aan zijn veelzijdig oeuvre nog dacht toe te voegen. Niet alleen de collega hebben wij verloren maar de vriend die hij onweerstaanbaar werd. Niet in het minst betreuren we tevens de rechthoekige Vlaming in Brussel die in het laatste gesprek dat we met hem hadden zijn bezorgdheid uitsprak vreemdeling in eigen stad te worden.

Hij is nu huiswaarts toe, waar geen vreemden zijn. Ook in onze herinnering blijft Theo Luykx voortleven als leermeesters, als collega, als voorzitter en als vriend.

H. VAN HASSEL
Secretaris-generaal.

